

РЕШЕНИЕ

№ 4727

гр. София, 16.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 54 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател:

при участието на секретаря

като разгледа докладваното от Гражданско дело № 20221110115695 по описа за 2022 година

Предявени са кумулативно обективно и субективно пасивно съединени искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД във вр. чл. 153 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на следните лица да заплатят на „..... София“ ЕАД сумите, както следва:

А. Т. С.а : сумата от **188.54 лева**, представляваща цена на потребена в периода от м. 05.2018г. до м. 04.2019г. топлинна енергия в имот, представляващ апартамент № 24, находящ се в гр. София, ж.к. „..... 2“, бл., вх. В, ет. 1, сумата от **30.37 лева**, представляваща обезщетение за забава, начислено върху цената на топлинната енергия за времето от 15.09.2019г. до 07.03.2022г., сумата от **6.62 лева**, представляваща цена на предоставена в периода от м. 03.2019г. до м. 11.2019г. услуга дялово разпределение, както и сумата от **1.55 лева**, представляваща законна мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.05.2019г. до 07.03.2022г., ведно със законната лихва върху главните вземания, считано от датата на подаване на исковата молба- 25.03.2022г., до окончателно изплащане на задължението;

Г. В. С.: сумата от **188.54 лева**, представляваща цена на потребена в периода от м. 05.2018г. до м. 04.2019г. топлинна енергия в имот, представляващ апартамент № 24, находящ се в гр. София, ж.к. „..... 2“, бл., вх. В, ет. 1, сумата от **30.37 лева**, представляваща обезщетение за забава, начислено върху цената на топлинната енергия за времето от 15.09.2019г. до 07.03.2022г., сумата от **6.62 лева**, представляваща цена на предоставена в периода от м. 03.2019г. до м. 11.2019г. услуга дялово разпределение, както и сумата от **1.55 лева**, представляваща законна мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.05.2019г. до 07.03.2022г., ведно със законната лихва върху главните вземания, считано от датата на подаване на исковата молба- 25.03.2022г., до окончателно изплащане на задължението.

Ищецът „..... София“ ЕАД твърди, че е налице облигационно правоотношение, възникнало между него и ответниците в качеството им на собственици на горепосочения имот въз основа на договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ обвързали потребителите, без да е необходимо

изричното им приемане. Поддържа, че съгласно приложимите общи условия доставил през исковия период до процесния имот топлинна енергия, като ответниците не изпълнили насрещното си задължение за заплащане на дължимата цена на потребения ресурс, формирана на база на прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, както и цената на предоставената услуга дялово разпределение. Изяснява, че съгласно приложимите общи условия в случай че резултатът от изравняването е сума за доплащане, тя се прибавя към първата дължима сума за съответния период, а когато е сума за възстановяване, със стойността ѝ се погасяват най-старите просрочени задължения на потребителя. Твърди, че съгласно общите условия от 2016г., в сила от м. 07.2016г., купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща цената ѝ в 45-дневен срок след изтичане на месечния период, през който е потрбена, като обезщетение за забава в размер на законната лихва се начислява върху цената на топлинната енергия след изтичане на 45-дневен срок от изтичане на съответния отчетен период (месечен или годишен). Поддържа, че поради неизпълнение в посочения срок на паричните им задължения ответниците изпаднали в забава, поради което и на основание разпоредбата на чл. 86, ал. 1 ЗЗД претендира присъждане и на обезщетение за забава върху главните вземания, законна лихва, както и разноски.

В законоустановения едномесечен срок е постъпил отговор на исковата молба по чл. 131 ГПК от името на ответницата А. Т. С.а, с който се оспорват количеството топлинна енергия, доставено до имота, достоверността на извършените в тази връзка изчисления и отразявания от ищеца в представените писмени доказателства. Поддържа се, че сключеният между етажните собственици в сградата, в която се намира процесното жилище, и дружеството за дялово разпределение договор не обвързва валидно ответницата, доколкото не ставало ясно дали същата се е съгласила да ползва топлинна енергия, както и с начина на отчитането ѝ, а в условията на евентуалност спрямо този довод се навежда възражение, че дори и да е бил валиден, този договор е бил с изтекъл срок към исковия период. Твърди се, че до А. С.а не е изпращана покана за доброволно изпълнение, респ. че не е уведомявана за задълженията ѝ. В условията на евентуалност е релевирано възражение за погасяване на процесните вземания по давност.

В срок е постъпил отговор на исковата молба по чл. 131 ГПК и от ответника Г. В. С., който признава задълженията си, предмет на настоящото производство, като излага твърдения, че е заплатил същите.

Съдът, като съобрази доводите на страните, приобщените по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване на разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и от правна страна:

Основателността на претенцията за заплащане стойността на потребена топлинна енергия предполага пълно и главно установяване от страна на ищеца, че в обективната действителност са се осъществили следните материалноправни предпоставки (юридически факти): 1/ съществуване на облигационно (продажбено) отношение между ищеца и ответника, по силата на което топлофикационното дружество се е задължило да доставя до процесното жилище топлинна енергия, а в тежест на ответника в качеството му на потребител на енергията е възникнало корелативното задължение за заплащане цената ѝ; 2/ реално изпълнение на задължението на „..... София“ ЕАД да предостави съответното количество топлоенергия до имота; 3/ основание всеки от ответниците да отговаря за сочените от ищеца части от общия дълг.

Съгласно нормата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти/потребители на топлинна енергия. Следователно, съгласно закона само по себе си качеството собственик или вещен ползвател на топлоснабден имот в сграда в режим на етажна собственост води до възникване на облигационни отношения между собственика, респ. вещния ползвател и топлофикационното

дружество, които на основание чл. 150, ал. 1 ЗЕ се регламентират от публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от Комисията за енергийно и водно регулиране. За валидността на правоотношението не е необходима писмена форма, като приемането на ОУ от абоната става по силата на закона, след изтичане на срока за възражения и/или отправено искане към ищеца за уговаряне на индивидуални условия.

Установява се от надлежно приобщените като писмени доказателства Договор от 02.08.1990г. за продажба на държавен недвижим имот по реда на Наредбата за държавните имоти и Нотариален акт за покупко- продажба на недвижим имот № 71, том XVI, рег. № 31955, дело № 2614/2019г. от 28.11.2019г., че през исковия период ответниците Г. В. С. и А. Т. С.а са били собственици на процесния имот, представляващ апартамент № 24, находящ се в гр. София, ж.к. „..... 2“, бл., вх. В, ет. 1, като при липсата на други данни в тази насока и съобразно нормата на чл. 30, ал. 2 ЗС следва да се приеме, че всеки от тях е бил собственик на по ½ идеална част от жилището и като такъв съобразно цитираната дефинитивна норма на чл. 153, ал. 1 ЗЕ- потребител на доставяната до имота топлинна енергия и задължен да заплаща цената ѝ съобразно дела си в съсобствеността.

Не се спори, а и се установява от надлежно приобщените писмени доказателства- договор между подпомагащата ищеца страна и етажните собственици в сградата, в която се намира процесният имот, за извършване на услугата дялово разпределение, протокол от проведено общо събрание на етажните собственици в тази сграда, списък на етажните собственици към него, представените от третото лице- помагач документи, касаещи дяловото разпределение в имота, както и от неоспореното заключение на съдебно-техническата експертиза, което, преценено по реда на чл. 202 ГПК, съдът намира за компетентно и добросъвестно изготвено, даващо пълни, точни и обосновани отговори на поставените задачи, че обектът, във връзка с който ищецът претендира спорните вземания, се намира в сграда в режим на етажна собственост, която през исковия период е била топлоснабдена.

Съгласно чл. 139 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда- етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение, а дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сградата се осъществява от топлопреносното предприятие или от доставчик на топлинна енергия самостоятелно или чрез възлагане на лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а. В случая индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода през процесния период е извършвано от подпомагащата ищеца страна „Техем сървисис“ ЕООД.

Реално потребеното през исковия период в имота количество топлинна енергия се установява от представения от подпомагащата ищеца страна документ за главен отчет, носещ подпис за потребител и поради това съдържащ признание на неизгодно за страната обстоятелство с правно значение- че имотът е бил топлоснабден и че в него е потребено посоченото в отчета количество топлинна енергия. А признанието на неизгодни за страната факти с правно значение е едно от най- достоверните и надеждни доказателствени средства в българския граждански процес, което, преценено по реда на чл. 175 ГПК- с оглед на всички данни по делото, в случая се подкрепя от същите, в частност от изводите в заключението на съдебно-техническата експертиза.

Така, съгласно доказателствените (фактическите) изводи в заключението през исковия период в процесната сграда не се е ползвала топлинна енергия за отопление, а единствено за битово горещо водоснабдяване, като в процесния имот е имало един водомер, въз основа на показанията на който в края на отчетния период 2018-2019г. са начислени сумите за потребена топлинна енергия, като за това е съставен документ за главен отчет, подписан за клиент. Съгласно изводите на вещото лице, обективирани в писменото му заключение,

изчисленията на фирмата за дялово разпределение, касаещи начислената топлинна енергия, са коректни и в съответствие с действащите към съответния момент нормативна уредба и общи условия на продавача. Изрично вещото лице е посочило, че технологичните разходи са приспаднати от общото количество топлинна енергия, постъпило в абонатната станция, и са отчислени за сметка на ищеца. Въз основа на предоставените му свидетелства за метрологични проверки експертът е установил, че общият топломер в абонатната станция е преминавал периодични метрологични проверки, при които са установени изправността и техническата му експлоатационна годност, поради което експертът е заключил, че през исковия период общият топломер е бил годно средство за търговско измерване. В заключение, вещото лице е определило стойността на потребената през процесния период топлинна енергия на сумата от 308.04 лева, като е съобщило и издаваните през исковия период изравнителни сметки.

Ответниците не са оспорили реалното извършване на услугата дялово разпределение, като това правнорелевантно обстоятелство се установява и от представените от третото лице- помагач писмени доказателства, както и от заключението на съдебно- техническата експертиза.

Поради това и при липсата на конкретни доводи срещу начина на формиране и стойността на предоставената услуга дялово разпределение съдът намира за установено възникването на задължението за заплащане на стойността на услугата, предоставена в периода от м. 03.2019г. до м. 11.2019г., именно в претендирания от ищеца размер от общо 13.24 лева.

За пълнота и прецизност и във връзка с наведения от името на ответницата А. С.а довод в тази насока следва да се изясни, че ирелевантно за дължимостта на цената на топлинната енергия, а и на услугата дялово разпределение е наличието през процесния период на валиден и действащ договор между етажната собственост и дружеството за дялово разпределение, доколкото източник на вземанията на топлофикационното дружество за стойността на топлинния ресурс и на услугата по разпределението му между абонатите е съществуващото между него и потребителя облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия, каквото по изложените вече съображения бе прието за доказано в настоящия процес.

Така, в правната сфера на ищеца са възникнали вземания от ответниците за цената на предоставените през исковия период топлинна енергия и услуга дялово разпределение, като стойността на вземането от всеки ответник възлиза на половината от сбора на посочените по- горе суми. Установява се от представеното от ответника Г. В. С. с отговора на исковата молба и неоспорено от ищеца платежно нареждане, че в хода на процеса същият е заплатил в полза на топлофикационното дружество сумата от общо 266.35 лева, с която изцяло е погасил претендираните от него суми, представляващи припадащата му се част от общия дълг- обстоятелство, изрично потвърдено от ищеца в молбите му от 19.10.2023г. и от 24.11.2023г., поради което и само на това основание, при съобразяване на настъпилото в хода на процеса обстоятелство от значение за правния спор съобразно чл. 253, ал. 3 ГПК, предявените срещу него искове следва да бъдат изцяло отхвърлени.

По претенциите срещу ответницата А. Т. С.а на разглеждане по същество подлежи своевременно заявеното от нейно име възражение за погасяване на вземанията на топлофикационното дружество по давност.

Съгласно задължителните за правоприлагащите органи разяснения, съдържащи се в Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г. на ВКС по т. д. № 3/2011 г., ОСГК „периодично“ по смисъла на разпоредбата на чл. 111, б. „в“ ЗЗД е това плащане, което не е еднократно и не се изчерпва с едно единствено предаване на пари или заместими вещи. Задължението е за трайно изпълнение, защото длъжникът трябва да престои повече от един път в течение на определен срок. Неговото задължение е за повтарящо се изпълнение. Тези

множество престации се обединяват от това, че имат един и същ правопораждащ факт и падежът им настъпва периодично. Еднаквостта или различието на размера на задължението за плащане нямат отношение към характеристиката му като периодично, а единствено е необходимо той да е предварително определен или определяем... Изискуемостта, забавата и давността за всяка престация настъпват поотделно, тъй като се касае за самостоятелни задължения, имащи единен правопораждащ факт. Последният може да бъде различен юридически факт /прост или сложен в зависимост от структурата си/ с гражданскоправно действие. Отличителната разлика на периодичните плащания е предварително определеният и известен на страните момент, в който повтарящото се задължение за плащане трябва да бъде изпълнено...В обобщение следва да се приеме, че винаги когато едно плащане притежава посочената по-горе съвкупност от отличителни белези, то следва да се определи като периодично по смисъла на чл. 111, б."в" ЗЗД. Вземанията на топлофикационни, електроснабдителни и водоснабдителни дружества, както и на доставчици на комуникационни услуги също съдържат изброените признаци на понятието, поради което са периодични плащания по смисъла на чл. 111, б."в" ЗЗД и за тях се прилага тригодишна давност.“ При така изложеното по отношение на вземанията на ищеца „..... София“ ЕАД приложима се явява специалната тригодишна давност, предвидена в нормата на чл. 111, б. „в“ ЗЗД, като началният момент, от който започва течението на този давностен срок е изискуемостта на всяко месечно задължение за заплащане стойността на потребената топлинна енергия и на цената за предоставената услуга „топлинно счетоводство“.

В разглеждания случай ищецът претендира заплащане на цената на топлинна енергия за периода от м. 05.2018г. до м. 04.2019г., както и на услугата дялово разпределение- за периода от м. 03.2019г. до м. 11.2019г., през които периоди отношенията между страните по продажбеното правоотношение са били регламентирани съобразно Общите условия за продажба на топлинна енергия от „..... София“ ЕАД на потребители за битови нужди, в сила от м. 07.2016г.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от тези общи условия на ищеца, клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1- за прогнозно начислено количество топлинна енергия, и ал. 2- за реално определеното количество топлинна енергия, в 45- дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а съгласно ал. 2 на чл. 33 клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и по ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период (месечен по ал. 2 и годишен по ал. 3) в 45- дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, като обезщетение за забава се начислява единствено върху задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3, ако не са заплатени в този срок. Следователно, съгласно коментираните общи условия обезщетение за забава се дължи единствено върху месечните суми, когато се извършва месечен реален отчет на потребеното количество топлинна енергия, или върху сумата по изравнителната сметка, когато месечните суми са начислявани прогнозно, а реален отчет е извършен в края на отоплителния сезон.

Съгласно нормата на чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение, спират да текат давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти. А съгласно § 13 от ЗИД на Закона за здравето, обн. в бр. 44/2020г. на ДВ, сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник".

Така, при съобразяване на периодите, за които се претендира заплащане стойността на предоставени топлинна енергия и услуга дялово разпределение, на приложимите в случая

общи условия на топлофикационното дружество, както и на цитираните разпоредби от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, и на § 13 от ЗИД на Закона за здравето, предвиждащи специална хипотеза на спиране течението на давностните срокове за периода от 13.03.2020г. до 20.05.2020г., съдът намира, че вземанията на ищеца от ответницата С.а за времето от м. 05.2018г. до м. 11.2018г. са погасени по давност, по отношение на тях е погасено правото на иск (в материалния смисъл на понятието) на ищеца. Така, за последното включено в посочения интервал от време месечно задължение- това за м. 11.2018г., погасителната давност е изтекла на 21.03.2022г.- три години два месеца и седем дни (през които два месеца и седем дни съгласно разясненията по- горе е спряло течението на давността) след настъпване на изискуемостта му съобразно правилата на приложимите в случая общи условия на ищеца от 2016г., т. е. 4 дни преди подаване на исковата молба в съда.

По делото не са ангажирани доказателства, а не са и наведени твърдения за осъществяване междувременно на обстоятелства, водещи до спиране и/или прекъсване на давността.

Следователно, непогасени по давност и поради това подлежащи на съдебно установяване и принудително изпълнение са вземанията на търговеца от А. С.а за цената на топлинната енергия, доставена за периода от м. 12.2018г. до м. 04.2019г., чиято обща стойност съгласно неоспореното и в тази му част заключение на съдебно- техническата експертиза възлиза на сумата от 156.04 лева, както и стойността на услугата дялово разпределение, предоставена през целия исков период- от м. 03.2019г. до м. 11.2029г., доколкото началният момент на същия следва във времето периода, за който по изложените вече съображения бе прието, че е погасено правото на иск на ищеца.

При тези мотиви и при съобразяване на припадащата се на А. С.а част от общия дълг съобразно дела ѝ в съсобствеността предявените срещу нея искове следва да бъдат уважени, както следва: искът за цената на топлинната енергия- за сумата от 78.02 лева за периода от м. 12.2018г. до м. 04.2019г., а искът за цената на услугата дялово разпределение- за пълните предявени срещу нея размер и период, като искът за стойността на топлинната енергия следва да бъде отхвърлен за разликите до пълните предявени размер и период.

По исковете с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД ищецът следва да установи пълно и главно съществуването на главен дълг, изпадането на длъжника по него в забава, както и размер на вредата, изразяваща се в пропуснатата полза от ползването на паричния капитал и съизмеряваща се със законната лихва за периода.

Страните не спорят, а и се установява от заключението на съдебно- техническата експертиза, че за процесния имот топлинната енергия е начислявана по прогнозен дял, като в края на едногодишния отчетен период е издавана изравнителна сметка, поради което в случая приложимо се явява цитираното по- горе правило на чл. 32, ал. 3 от общите условия на ищеца, в сила от 2016г., предвиждащо съставяне на изравнителна сметка, а въз основа на нея- на обща фактура за отчетния период. Спрямо общата фактура по чл. 32, ал. 3 от общите условия от 2016г., обаче, разпоредбата на чл. 33, ал. 4 от същите не би могла да се приложи, тъй като в случая съставянето на изравнителна сметка и издаването на обща фактура за 2018- 2019г. са извършени след предвидения в общите условия от 2016 г. 45-дневен срок за плащане. Ето защо, при липса на възможност да се приложи уговореното и предвид разпоредбата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД ответниците изпадат в забава след покана, каквато ищецът не твърди и не доказва да е отправил.

При тези съображения следва да се приеме, че в правната сфера на ищеца не е възникнало вземане за обезщетение за неточно в темпорално отношение изпълнение на главните задължения, поради което искът срещу А. С.а за законна мораторна лихва върху цената на топлинната енергия подлежи на отхвърляне в неговата цялост.

При идентични мотиви в цялост следва да бъде отхвърлена и предявената срещу този ответник претенция за обезщетение за забава върху стойността на услугата дялово разпределение. По отношение на цената ѝ липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана- арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД, а по делото липсват представени доказателства за отправена и получена от ответника покана за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение.

При този изход на спора пред настоящата инстанция по правило разноски се следват и на двете страни.

На основание нормата на чл. 78, ал. 1 ГПК А. С.а следва да бъде осъдена да заплати на ищеца сумата от общо 296.34 лева, представляваща част от сторените във връзка с претенциите срещу нея разноски за държавна такса, депозити за възнаграждения на вещото лице и назначения ѝ особен представител, както и от определеното от съда на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 37 ЗПП във вр. с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ юрисконсултско възнаграждение в минимален размер с оглед липсата на фактическа и/или правна сложност на делото, която част е съответна на уважената част от исковите срещу нея.

Ответникът Г. С., платил в хода на процеса, следва да бъде осъден да заплати на ищеца единствено припадащата му се част от общо определеното от съда юрисконсултско възнаграждение, а именно сумата от 50.00 лева, доколкото към датата на подаване на исковата молба в съда същият е бил носител на изискуеми задължения към топлофикационното дружество, които като не е заплатил в срок, е дал повод за образуване на производство срещу него.

В полза на ответниците разноски не следва да бъдат присъждани, доколкото не е заявявана претенция такива да са извършени.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА по предявените икове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД във вр. чл. 153 ЗЕ А. Т. С.а, ЕГН *****, да заплати на „... София“ ЕАД, ЕИК ..., сумата от **78.02 лева**, представляваща цена на потребена в периода от м. 12.2018г. до м. 04.2019г. топлинна енергия в имот, представляващ апартамент № 24, находящ се в гр. София, ж.к. „... 2“, бл. ..., вх. В, ет. 1, както и сумата от **6.62 лева**, представляваща цена на предоставена в периода от м. 03.2019г. до м. 11.2019г. услуга дялово разпределение, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от датата на подаване на исковата молба- 25.03.2022г., до окончателно изплащане на задължението, а на основание чл. 78, ал. 1 ГПК- сумата от **296.34 лева**- разноски за настоящото производство, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за цената на топлинната енергия за разликата над присъдената сума до пълния предявен размер от 188.54 лева, както и за периода от м. 05.2018г. до м. 11.2018г., както и изцяло исковите с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на А. Т. С.а, ЕГН *****, да заплати на „... София“ ЕАД, ЕИК ..., сумата от 30.37 лева, представляваща обезщетение за забава, начислено върху цената на топлинната енергия за времето от 15.09.2019г. до 07.03.2022г., както и сумата от 1.55 лева, представляваща законна мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.05.2019г. до 07.03.2022г.

ОТХВЪРЛЯ предявените икове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД във вр. чл. 153 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на Г. В. С., ЕГН *****, да заплати на „... София“ ЕАД, ЕИК ..., сумите, както следва: сумата от **188.54 лева**, представляваща цена на потребена в периода от м. 05.2018г. до м. 04.2019г. топлинна енергия в имот, представляващ

апартамент № 24, находящ се в гр. София, ж.к. „..... 2“, бл., вх. В, ет. 1, сумата от **30.37 лева**, представляваща обезщетение за забава, начислено върху цената на топлинната енергия за времето от 15.09.2019г. до 07.03.2022г., сумата от **6.62 лева**, представляваща цена на предоставена в периода от м. 03.2019г. до м. 11.2019г. услуга дялово разпределение, както и сумата от **1.55 лева**, представляваща законна мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.05.2019г. до 07.03.2022г., ведно със законната лихва върху главните вземания, считано от датата на подаване на исковата молба- 25.03.2022г., до окончателно изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Г. В. С., ЕГН *****, да заплати на „..... София“ ЕАД, ЕИК ..., сумата от **50.00 лева**- юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство.

Решението е постановено при участието на трето лице- помагач на страната на ищеца „Техем сървисис“ ЕООД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____